

Taken van de intercultureel bemiddelaar

1. Taalbijstand: het getrouw en volledig omzetten van een mondelinge boodschap uit een brontaal naar een equivalente boodschap, qua inhoud, vorm en bedoeling, in een doeltaal.
2. Faciliteren: Veel patiënten beschikken niet over de nodige vaardigheden, o.m. door een te lage health literacy, om hun rol binnen het hulpverleningsproces als autonome partner op te nemen, en dat onafhankelijk van de taalproblematiek. Daarom voeren interculturele bemiddelaars een aantal andere taken uit die echter complexere zijn, meer risico's inhouden en meer van het beoordelingsvermogen van de intercultureel bemiddelaar vergen.
 - Verhelderen van misverstanden: de intercultureel bemiddelaar de gesprekspartners wijst op het bestaan van mogelijke misverstanden en probeert ook om die op te lossen en op die manier het gesprek weer in goede banen te leiden.
 - Culture brokerage: wanneer de intercultureel bemiddelaar de indruk heeft dat culturele verschillen de communicatie en dus de hulpverlening bemoeilijken, zal hij de hulpverlener daarop wijzen en duiding of uitleg zal geven.
 - Hulp bieden aan hulpverlener en patiënt bij het opnemen van hun rol.
3. Pleitbezorgen of 'advocacy': de intercultureel bemiddelaar krijgt het mandaat om het initiatief te nemen om bepaalde vragen of handelingen te stellen wanneer dat voor de kwaliteit van de hulpverlening en de belangen van de patiënt noodzakelijk is. Het kan zijn dat de bemiddelaar bij deze taak uit zijn neutraliteit moet treden.